

tem suggerir, que Taverter té de donar continuïtat a l'experiència d'enguany, i per això des d'aquí, fem una invitació a tots els estaments del nostre poble, (Ajuntament, Patronat, Associació de Veïns, etc.), perquè l'any vinent, participin activament en el Festival, oferint la resposta que com a poble del Collsacabra i de Catalunya, per la seva història i per el seu futur, Taverter es mereix.

Voldriem deixar constància de les persones físiques, que entenem enceten un camí, en la projecció del futur de Taverter.

Margita Sohlberg
Bengt Sohlberg

Ulla-Marta Welen
Uno Welen
Urban Welen

Marianne Grapenmark
Hans Grapenmark

Jan Jansson
Elisabeth Davidsson

Margareta Blomqvist

Olle Blomqvist

Mary Lindkvist

Lars Lindkvist

Gunda Andersson

Dage Andersson

Gunnel Johansson

Ingvar Johansson

Ulla Sandberg

Lennart Sandberg

Ditte Liss

Orjan Liss

Rolf Forsberg

A tots vosaltres amics de Suècia, gràcies per haver vingut, Taverter és casa vostra. No us oblidarem. La vostra presència ens ha permès créixer com a persones, i hem viscut uns dies irrecuperables, que ja formen part de la història de tots nosaltres. ARREVEURE.

J. SOLANS

HISTÒRIA

UN NOU JACIMENT PREHISTÒRIC A LA VALL DEL TER: CAN FELÓ (TAVERTET)

per Walter CRUELLS I BANZO i Miquel MOLIST I MUNTANYÀ

A resultes de la publicació, als N°s 9 i 10 d'aquesta revista, de l'article «Troballes Arqueològiques a Taverter», en Miquel Molist i en Walter Cruells es van posar en contacte amb l'autor de l'article i van confeccionar l'estudi de totes les peces trobades a la cova de Can Feló. Estudi que ja va ser publicat a una revista especialitzada i que ara ens l'han cedit gentilment per donar-lo a conèixer als nostres lectors.

La cova de Can Feló és situada al mig de la paret calcària que forma el cingle de Taverter i a uns 20 mts. de la seva base inferior. El seu accés es realitza a partir del camí que, sortint de Taverter, baixa cap a Surroca i segueix la vora del cingle fins la mateixa cova. Les seves coordenades són:

x = 6.º 06' 38''

y = 41.º 59' 47''

z = 850 mts. s.n.m.

L'entrada, de 10 x 5 mts. aproximadament, dóna pas a una sala d'uns 25 mts²., zona on es realitzaren les troballes. Per un pas difícil i a la fi de la sala, una esquerra dóna accés a una galeria formada per una diaclasi amb direcció NE. d'uns 20 mts. de llargada, on una petita galeria d'uns 4 mts. permet l'accés a una nova galeria de direcció N., que acaba amb una nova sala final de reduïdes dimensions. El recorregut total de la cova és d'uns 70 mts.

A nivell de morfogènesi, es tracta d'una típica sorgència dins la qual es troben emprentes del corrent de l'aigua que, dins d'un primer cicle, va funcionar amb circulació forçada i, posteriorment, de forma laminar, tot sedimentant-se dins la darrera fase, que és la que s'observa actualment, sense circulació hídrica, tan sols la de reconstrucció litogènica incipient².

Estratigrafia. L'autor de les troballes ens informà oralment de la presència d'un estrat pulverulent de terres grises (7-10 cm.) que ocupava de manera regular tot el sòl de la sala. És en aquest estrat que aparegueren els primers materials arqueològics, així com en el següent estrat, de terres marró clar-ocre d'uns 10 cms. de potència. Segons el nostre informant, que hi realitzà una «cata prospectiva», el material arqueològic apareixia dispers i ens precisà que la nansa tubular vertical tipus Montboló, prou significativa, era situada aïlladament en un racó de la cova, mentre que a la part central de la cova les restes apareixien en més mal estat de conservació (concrecionats). Per l'agost de 1982 es realitzà una primera visita a la cova, on es pogué ja constatar la inexistència de l'estrat pulverulent de terres grises. Tot i això es decidí de realitzar-hi una cala de sondeig amb la finalitat de poder comprovar l'estratigrafia que en restava. La cala realitzada, de 3 mts²., fou oberta a la part dreta de l'interior de la sala, i es reservà una columna de 50 cms². per a possibles recollides de sediments. Aquesta cala, realitzada on aparentment semblava que era la zona menys maltractada, proporcionà la següent estratigrafia:

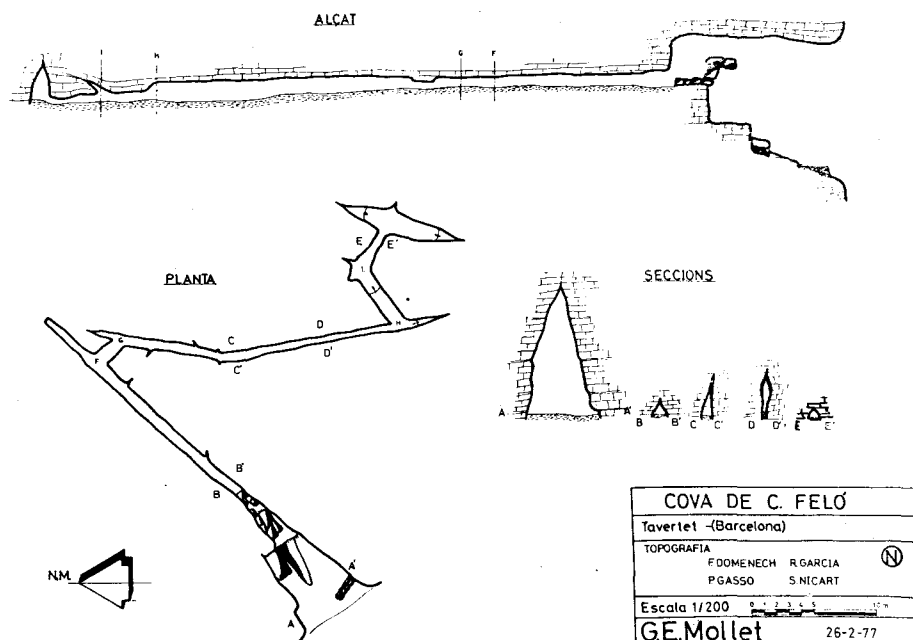
Estrat I: terres marró-negres amb una potència de 5 a 12 cms., de textura granulosa i amb la presència de força pedres, aparegué un únic fragment de ceràmica feta a mà i informe.

Estrat II: compost de terres marró-fosc compacte, totalment estèril.

Estrat III: de terres grogues arenoses, també estèril arqueològicament.

Aquest estrat es rebaixà fins a 55 cms. de fondària, on aparegué la pedra calcària en algunes zones.

En vistes dels resultats de la primera cala, es decidí de realitzar-ne una altra d'1 x 0,5 mts. a la part esquerra de la sala, que proporcionà pràcticament la mateixa estratigrafia de formació geològica amb total absència de sediments orgànics i materials arqueològics.

2. Agraïm al Sr. J. Mor les informacions espeleològiques que ens ha facilitat.

Tot i que la cova presenta un accés difícil, ja que, en quedar situada a uns 20 mts. de la seva base, cal fer-hi una petita escalada, el seu estat, a l'inici del nostre sondeig, era ja d'una total expoliació.

En realitat la cova era coneguda ja d'antic i els sediments corresponents als possibles moments d'hàbitat o ocupació de la cova havien estat del tot explotats.

Només ens resta el lot de ceràmiques i lític rebut, actualment en curs d'estudi, del qual es presenten els primers resultats, que afecten uns quants fragments ceràmics que es poden associar inicialment a dos moments cronològics concrets.

La descripció dels fragments ceràmics escollits és la següent:

CF.100 - Fragment de vora amb nansa tubular vertical arrancant del mateix llavi, de pasta grollera de 4 a 5 cms. amb desgredant de quars en gra gros i poca mica, amb concrecions a la part exterior. Correspon a un vas de 17,20 cms. de diàmetre.

CF.102 - Fragment de vora amb nansa tubular horitzontal, de pasta ben treballada amb desgredant de quars de gra mitjà i petit amb brunyit a la part exterior i polit a l'interior, de color marró-vermellós. Correspon a un vas en forma d'escudella de 22,8 cms. de diàmetre.

CF.130 - Fragments de vora recta amb llavi arrodonit, de pasta compacta amb fi desgredant de quars i mica amb gruix de 3,5 cms., color negrós amb brunyit excel·lent i molt homogeni a l'exterior i amb polit a l'interior. Correspon a un bol de fons convex de 22,2 cms. de diàmetre.

CF.259 - Fragment de vora de llavi arrodonit i apimat al seu extrem, de pasta grollera amb desgredant de quars de gra gros i poca mica, de color marró-negre, amb brunyit a l'exterior i espatulat a la paret interna. Correspon a un gran vas cilíndric de coll exvasat de 25,4 cms. de diàmetre.

CF.255 - Fragment de vora de llavi arrodonit de pasta grollera amb desgredant de quars de gra gros i poca mica, de color marró-negre, amb brunyit lleuger a l'exterior i espatulat a l'interior. Correspon a un gran vas de forma globular amb coll exvasat de 39,6 cms. de diàmetre.

CF.134/5 - Dos fragments del mateix vas amb vora recta i llavi aplanat. Presenta una nansa de cinta i secció arrodonida i llisa, així com una decoració d'incisions que omplen la seva cara externa i arriben fins al llavi. L'acabat és groller i de color gris fosc-marró, amb pasta grollera de desgredant de gros tamany de mica i quars, amb gruix de 9 a 11 cms.

CF.234 i CF.189 - Dos fragments de pastes grolleres amb gros desgredant de quars i mica de color gris fosc-marró, amb acabat allisat pels dos costats. Presenten decoració plàstica formada per cordons impresos amb motiu unguar, de secció molt plana; un dels fragments semblen dibuixar una forma triangular.

CF.133 - Fragment de vora recta de llavi apimat. Presenta una decoració d'impressió de pla oval que omple tota la seva cara exterior i arriba fins al mateix llavi. Conté un petit mugró de secció ovalada com a mitjà de pressió. Pasta compacta ben treballada, amb desgredant fi de quars i feldespast i mica. Gruix de 7 mm. Color marró fosc.

CF.136 - Fragment de vora recta de llavi arrodonit, amb decoració impresa regular a la part exterior i polit a l'interior. Pasta compacta, amb desgredant fi de quars, feldespat i mica. Té un gruix de 7 mm. i és de color marró fosc.

CF.268 - Nansa de cinta de secció arrodonida de pasta grollera i desgredant de gra gros de quars i part de mica de color marró-negre amb acabat brunyit a l'exterior.

CF.250 - Instrument lític de doble utilitat: mà de molí i percussor, que presenta marques d'erosió en una base i en un extrem de la peça.

El lot ceràmic que hem descrit es pot dividir en principi en dos grans grups, que podrien associar-se amb dos horitzons culturals diferenciats en el temps: Un del Neolític i l'altre del Bronze. Pel que fa al primer grup, de ceràmiques relacionables amb un horitzó Neolític mitjà-antic, podem destriar els següents fragments ceràmics: CF.100 / CF.102 / CF.255 / CF.259 / CF.130 i CF.268.

Del fragment CF.100, corresponent a una nansa tubular vertical, en coneixem paral·lels a la mateixa comarca, a la cova de «Les Grioterres»³, així com a d'altres indrets: Balma de Montboló, a Ceret⁴, Font del Molinot⁵, El Toll⁶, Balma de

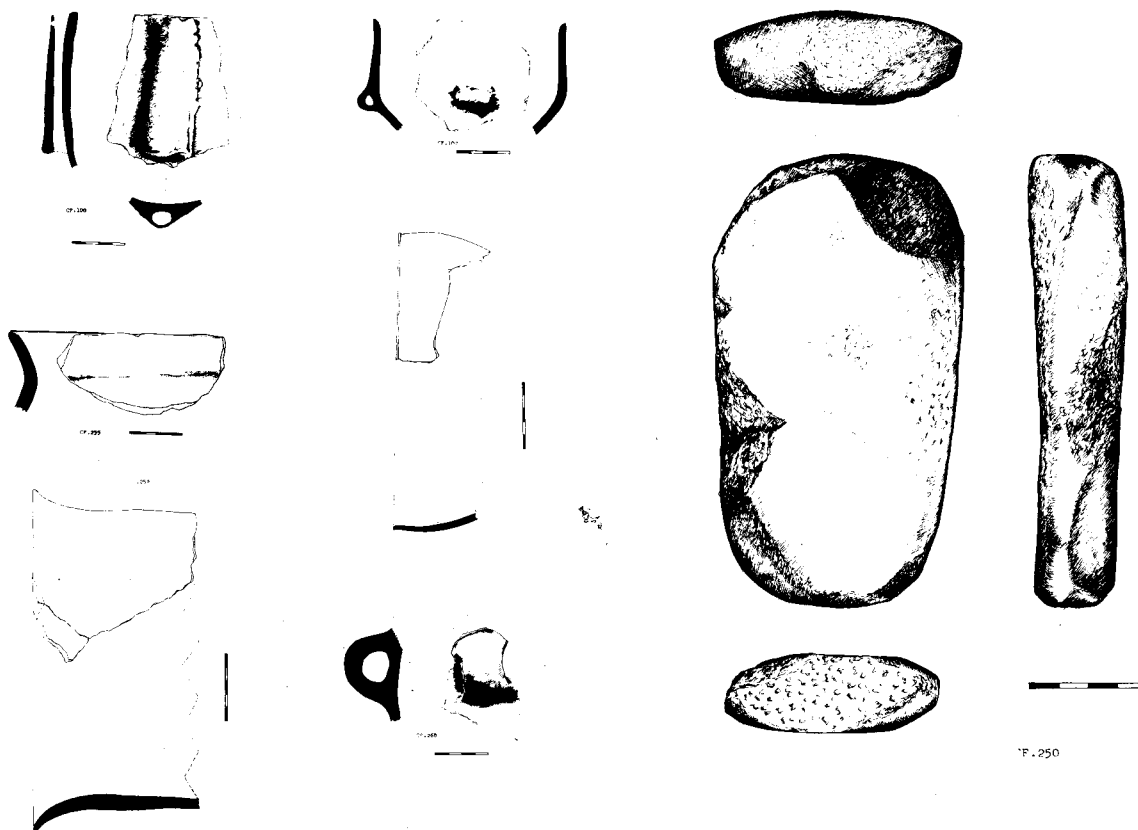

Figura 2
Conjunt de fragments ceràmics corresponents a l'horitzó Neolític

Figura 4
Mà de molí / percussor

3. J. CASTANY: *El neolític a la comarca d'Osona. Les Grioterres*, a «El Neolític a Catalunya. Taula rodona de Montserrat», Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1981 (p. 137-144).

4. J. GUILAINE: *La Balma de Montboló et le neolithique de l'occident méditerranéen*, Institut pyrénéen d'études anthropologiques, Toulouse 1974.

5. V. BALDELLOU i J. MESTRES: *La cova de la Font del Molinot, una nueva facies neolítica*, a «Actas del XV Congreso Nacional de Arqueología - Vitòria, 1975», Saragossa 1977 (p. 249-252).

V. BALDELLOU, J. GUILAINE, J. MESTRES i J. i Y. THOMMERET: *Datations de c-14 de la grotte de la Font del Molinot*, a «Pyrenae» XI, 1975 (p. 151-153).

6. J. GUILAINE, M. LLONGUERAS, R. MARCET, M.A. PETIT, i J. VAQUER: *La cova del Toll (Moià, Barcelona)*, a «El Neolític a Catalunya. Taula rodona de Montserrat», Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1981 (p. 113-121)

l'Espluga⁷ i tants d'altres. Per la seva tipologia, s'associa sempre a un Neolític Mitjà-Antic.

El fragment ceràmic CF.102 correspon a una escudella amb nansa tubular horitzontal. Aquesta mateixa forma la tenim representada a la cova de «Les Grioterres» i associada a un horitzó cultural contemporani a un Neolític Mitjà-Antic i amb presència de ceràmiques d'estil montboló.

És per aquest fet, doncs, que associem aquesta peça amb l'anterior (CF.100). Recordem, però, que la ceràmica d'estil Chassey, estil del fragment CF.102, apareix a d'altres indrets de Catalunya, com són Girona o bé el Vallès Oriental (Bòbila Madurell), més associat a l'horitzó de la cultura dels Sepulcres de Fossa, i per tant a un moment més avançat del Neolític. S'ha d'entendre, doncs, que a la nostra comarca, i mentre no apareixin estratigrafies més clares, el tipus de ceràmiques d'estil Chassey o bé és més antic que a d'altres indrets de Catalunya o bé l'estil ceràmic de Montboló perdura, aquí, més temps. El fragment ceràmic CF.130, corresponent a un petit vas globular amb coll poc marca i amb vora orlada, amb una pasta excel·lent i homogènia, el tenim bé representat a la mateixa cova de «les Grioterres», així com al Punt C. de la cova de Montboló, a Ceret⁸ i associat sempre a aquest mateix horitzó del Neolític Mitjà-Antic.

La resta de fragments CF.268 / CF.255 i CF.259, tot i no tenir una tipologia amb paral·lels extensos, es pot associar també al mateix horitzó cultural neolític. Correspondrien a grans gerres d'emmagatzament ovoides i cilíndriques amb fons convexos, dels tipus apareguts a «Les Grioterres», Cova de S'Espasa⁹ o Arbreda Gamma¹⁰.

Els fragments CF.234 / CF.189 / CF.139 / CF.134 / CF.136 i CF.133 constitueixen un lot ceràmic que en principi s'ha d'associar a un horitzó cultural més tardà al descrit fins ara. La manca d'estratigrafia i d'elements tipològics característics conviden a la prudència. Tot i això, els fragments ceràmics CF.136 i CF.133 semblen correspondre a formes de vasos oberts (diàmetre 17,6 cms.) de pastes compactes i superfícies ben acabades, amb decoració impresa, que cobreix les parets exteriors i afecta el llavi. D'aquests tipus de decoració en tenim paral·lels a les coves de «Les Grioterres», materials de les antigues excavacions dels anys 60, així com a la cova de Can Mauri (Berga)¹¹.

Dels fragments CF.134 i CF.135, amb parets exteriors decorades amb incisions curtes i nansa de cinta amb secció arrodonida «boudin», en trobem paral·lels a les coves de «Les Grioterres», així com a l'estrat XV de la cova de «Les Pixarelles» (Tavertet).

Els fragments CF.234 i CF.189 semblen correspondre a vasos tancats de grans mides, amb decoració de tipus plàstic amb cordó imprès. Aquests són de secció plana i, en un d'ells, es presenten oblics tot dibuixant formes triangulars.

7. M. LLONGUERAS: *La Balma de l'Espluga (Sant Quirze Safaja, Barcelona)*, a «El Neolític a Catalunya. Taula rodona de Montserrat», Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1981 (p. 123-135).

8. *Ibidem*, nota 4.

9. N. SOLER i G. ALCALDE: *La cova de s'Espasa (Sadernes) Alta Garrotxa*, a «Revista de Girona», n.º 62, 1978.

10. J. TARRÚS: *El neolític antic a les comarques Gironines*, a «El Neolític a Catalunya. Taula rodona de Montserrat», Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1981 (p. 33-57).

11. J. SERRA VILARÓ: *La cova de Can Mauri (Berga)*, Museu Arqueològic Diocesà de Solsona, Manresa 1922.

Malgrat que els elements tipològics clars són pocs, pensem que aquest grup de ceràmiques s'ha de relacionar amb l'ocupació que tingueren les coves de la vall del Ter-mig durant el període del Bronze Mitjà.

Finalment cal assenyalar la mà de molí / percussor CF.250. El fet de no saber-ne la posició estratigràfica, fa difícil la seva adscripció a un dels dos horitzons descrits. Malgrat tot, aquesta eina, en curs d'estudi, sembla relacionar-se amb finalitats industrials de tipus agrícola i les marques d'erosió que presenta en un extrem es podrien associar, inicialment, a un procés d'abrasió per percussió de la part immòbil del molí, per poder facilitar la feina de la trituració.

FESTA MAJOR

És possible que alguna vegada hàgim pensat que als anys vuitanta les festes majors no tenen gaire raó de ser, ja que els bons menjars sovintegen a taula, els diversos divertiments estan a la mà de tothom com les discoteques, sales de festa, aplecs de sardanes, cines, radio, televisió, equips estereofònics i tantes altres maneres de passar l'estona. Tampoc són tan necessàries aquestes diades per comunicar-se amb els parents i amics ja que ens sentim a prop els uns dels altres gràcies al telèfon i al cotxe. Però encara és necessària la festa major, encara agermana els pobles tot divertint-se xics i grans, pobres i rics, podent estrényer de nou les mans tots plegats, fent la xerrada en l'alegria de la festa.

Si avui diem que és necessària la festa, en altre temps era imprescindible. Eren uns dies que hom parava del tràfec de tot l'any i es vestia de festa, en especial als pobles de pagès. Era el dia que el poble podia fer el senyor. Era el dia que la família que vivia a la masia de pagès arraconada entre muntanyes esperava deleirosa l'arribada del fill o del germà, oncle o altres familiars i amics que venien d'altres contrades o de la ciutat i segurament feia molt temps que no es veien.

També el jovent frissava que arribés la festa major perquè hi

haviem ballades i vindrien fadrins i fadrines d'altres pobles veïns i no faltaria gresca i algun enamorament. Prou havien procurat comprar-se alguna peça de roba nova o sabates, i si podia ser tot el vestit. Aquell dia tothom llujia el que tenia de millor. La mainada ja feia temps que somniava amb aquelles espadenyas blanques o aquella camisa que estrenaria.

També aquella cobla que tot just arribats a l'Església ja començaven a afinar cordes de violes i violins mentre esperaven l'entonació dels «kyries», després acompanyant amb dolces melodies l'honor del patró, és una enyorança ja que era l'única música que sentíem durant l'any, salvat d'algun clarinet o acordió que armonitzava les caramelles i

**PROGRAMA
DE LA FESTA MAJOR
QUE ES CELEBRARÀ A**

CANTONIGROS

**DURANT ELS DIES
15-16-17 D'AGOST
DE 1932 EN HONOR
I GLORIA DE LA
VERGE MARIA
BAIX EL TITOL DE
L'ASSUMPCIÓ
I DE NOSTRE
GLORIÓS PATRÓ
SANT ROCH**

Simpliciter i camasa
parcels de participi
punta a la festa.

